

CSEHORSZÁGI EMLÉKEINK

Egyesületünk szervezésében szakmai úton vehettünk rész 2024.09.13.-16 között. Úticélunk Csehország volt.

13.-án reggel 5 órakor volt a találkozó Nyíregyházán. Innen indult autóbuszunk az M3 autópályán Budapest irányába. A korai indulás ellenére mindenki jókedvűen érkezett meg , örömmel köszöntöttük egymást. A csomagok bepakolása utána megbeszélte időben elindultunk. Hatvannál már szemerkélő eső fogadott. A budaörsi felszámolók igen erős esőben várták érkezésünket. Rajkai átkelő előtt vettük fel az utolsó csoportot. Szlovákián keresztül haladtunk Csehország felé. Késő délután szakadó esőben érkeztünk a szállásra České Budějovicére.

A szobák elfoglalása után este 7 órakor gyűltünk össze a szálláshelyünk éttermében, ahol is elfogyasztottuk az igen ízletes vacsoránkat a meglepetés pohár sörrel leöblítve, amelyet a szállásadónk igen jó szívvel szolgált fel.

A jó hangulathoz hozzájárult egy vicces történet, amely egyik csoport társunkkal esett meg.

- A leves elfogyasztásánál járt, amikor is a vendéglátónk egy laza mozdulattal a még félig telt tányért hirtelen elvette előle. Tagunk vérszesen gyorsan tányérja után kapott és vendéglátónk kezéből visszavette. Ekkor nagy nevetés tört ki. Vendéglátónk bár magyarul nem tudott , de megértette a szituációt és innen már ő is partner volt. Engesztelés képpen egy másik tányér húslevest hozott ki , amelyet utastársunk jóízűen el is fogyasztott. Elérkezett a desszert ideje. Mindenki előtt ott pihent a tányéron az ínycsiklandozó csokis tejszínhabos sütemény, kivéve utitársunkat. Egyszer csak a felszolgáló megjelent egy tányérral kezében és csibészes mosollyal arcán. Dupla süti tripla habbal. Természetesen nem maradtak el a vicces megjegyzések sem.

Fotó:HJ

Tűzcsap szekrény jelölése.

Fotó: KM

Készletben tartott tűzoltókészülék és “egyedi” tűzvédelmi megoldás a tűzjelző elhelyezésére vagy utólagos fal építésére. Ez sajnos nem derült ki. Nálunk ez a kivitelezés nem felene meg.

Másnap reggel utunk, ahogy a csehek mondják Hluboká nad Vltavou vagy Cesky Hlubovka gyönyörű várkastélyához vezetett. Az eső, amely péntek déli óta kísért minket nagyon ragaszkodó és kitartó társunká vált ezen a napon is. A szürke, borongós és elég hideg idő ellenére csoportunk jókedvét el nem hagyva érkezett meg a busz a parkolóban. Ekkor még csak a buszunk árválkodott a parkoló területén és úgy nézett ki, hogy mindenki eső napot tart. Mivel a várkastélyhoz elég meredek út vezet fel, ezért a helyi közlekedésbe részt vesz egy kis szállító jármű, amely az utasokat szállítja fel a kastélyhoz. Nos, ez a jármű vagy inkább a sofőrje úgy gondolta, hogy esik az eső és biz' a senki nem fog ebben az időben kimerészkedni az utcára. Nem gondolta, hogy kitartóak vagyunk, és nem tántorít el holmi eső, még akkor sem, ha ez az eső úgy szakadt, mintha dézsából öntötték volna. 1-2 telefonhívás után azonban mégis úgy gondolta, hogy nem hagyja csoportunkat ázni és megjelent 2 kis pótkocsival, amelybe néhány csoporttársunk csak nagyon összehúzódva tudta magát bepréselni. Így indultunk föl a kastélyhoz. Az eső és a csúszós macskakő megtette a hatását, mert egy fordulóban a szállító járművünk úgy gondolta, hogy nem szeretne tovább menni. Ezt a vezetője nem igazán tolerálta és ösztökélte arra, hogy a kis kocsikban összezsugorodott embereket az úticéljukhoz eljuttassa. És milyen jól is tette! Bár az utolsó pár 100 m-t gyalogosan kellett megtenni, de amikor megérkeztünk és a szemünkbe folyó esővizet is kitöröltük, egy gyönyörű kastélypark és pompás kastélya tárult a szemünk elé.

Fotó:MM

A kastély területén folyó felújítási munkálatokat szakmai szemmel figyeltük és elemeztük. Többek között a munkaterület lehatárolása vagy , hogy milyen egyéni védőeszközöket határoztak meg munkaterületre.

Fotó:MM

A kastély bejáratához érve András az idegenvezetőnk és Kárpáti Zoltán megváltotta a belépőjegyeinket, amely egy olyan területre biztosította belépésünket, amelyről nem túlzás, ha azt állítom pazar látvánnyal kényeztette a látószerveinket. A belső kialakítás a Schwarzenberg család ízlését és gazdagságát mutatta. Teremről teremre haladva szebbnél szebb látvány tárult elénk, a gazdagon faragott belső falak borításán át az óriási méretű gobleineken keresztül, mesés csillárok és a bámulatos könyvtárig bezárólag. Sok érdekes adatot tudtunk meg a kastély építésével, illetve a tulajdonosaival kapcsolatban is. Érdekesség képpen a kastély védelmét szolgáló tűzjelzőrendszer érzékelőit nehéz volt felfedezni, mert teljesen beleolvadt a mennyezet színébe. A kastélyban fotózni nem lehetett így erről a belső csodáról fotókat sajnos nem hozhattunk emlékre.

Fotó: HJ

Látogatásunk zárásaként egy csoportképet készítettünk a kastély téli kertjében.

Kint az eső ,mint a jó barát várt bennünket.

A gyönyörű képekkel az emlékezetünkben Český Krumlov felé vettük az irányt. A város történelmi központját 1992-ben vették fel az UNESCO Világörökségi Listájára. A Moldva folyó érkezésünkkor gyönyörű és egyben félelmetes látványt nyújtott.

Fotó: HJ

A folyó felett átívelő hídon a történelmi városközpontba érkeztünk.

Fotó:HJ

Gyönyörű épületek , szövevényes utcák.

Elköszöntünk Český Krumlovtól és buszunk már haladt is Prága felé.

Megérkezvén Prágába szállásunkra a bejelentkezési procedúra után a bátrabbak megtekinthették Prágát szabad programként.

... és az eső egyre csak hull...

Már lassan elfogadtuk ezt a helyzett , amikor egyszer csak megjelent Harry Potter. Felcsillant némi kis remény! Hátha tud valamilyen eső elleni varázsigét és suhint egyet a pálcájával “huss és pöcc” és az eső volt -nincs!

Fotó: MM

Csendeben, észrevétlenül varázsolhatott is ,mert másnapra a nehéz , szürke felhők kezdek visszahúzódni. Köszönjük Potter!

Következő napon , ami a 3. napunk volt ,ebben a csodás országban, a filmfesztiváljairól és gyógyvizéről is híres Karlovy Vary település kicsiny kis szeletkéjének feltérképezésére indultuk.

Fotó:MM

Fotó:HJ

Az egészség a legfontosabb érték az életben. A természetes források , amelyek gyógyító vízzel járulnak hozzá az egészség fenntartásához, vagy a már beteg szervezet meggyógyításához. Karlovy Varyban a gyógyfürdő kezelések történetét egészen a XIV. századig lehet visszakövetni. Az itt feltörő forró vizekben többek között IV. Károly császár is gyógyította már magát. Magyar költőnk Arany János is több alkalommal vette igénybe a gyógykezeléseket 1869 és 1876 között összesen 8 alkalommal.

Fotó: KM

Svejk a derék katona szó nélkül tűrte , hogy asztalához telepedjünk.

”Kis kacska fürdik..” Nos, ebben a pár napban volt miben fürödniük a kacsáknak, sőt a sok csapadék hatására egyre emelkedett a vízszint is.

Fotó: MM

Időközben a homokzsákok is megjelentek. Az árvíz elleni védekezés néhány szabályát is megtapasztalhattuk és megbeszélhattük.

Negyedik napunk az elválásról szólt, amely nem szomorkodással inkább örömmel töltötte el szívünket. Egy picike kis gondolat fészkelte be magát azon a napon, amikor megérkeztünk. “Ide vissza kell jönni.”

Brno volt Csehországban az utolsó település, amelynek néhány jellegzetességét még megnézhattuk. Hallhattunk történetet a brnoi óvárosházának bejárata fölött lévő középső dístornyocska fedeségéről.

Fotó: HJ

És megismerhettük a brnoi sárkány történetét is.

Fotó: HJ

Nyitott szemmel járva a szakma mindig szembe jön. Itt is.

Fotó: KM

Kérdés az ablak fölött elhelyezkedő kis szobrocska milyen munkavédelmi veszélyeket hordoz?

Fotó: MM

Csehországi látogatásunkat a legjobban szimbolizáló kép a brnoi Bátország szobor, hiszen az eső sem tudta csoportunkat eltántorítani.

Fotó: HJ

A hazafelé vezető utat Mandrik István elnök úr egy szakmai totó játékkal és értékes nyereményekkel tette izgalmassá . Egy kis tájékoztató füzetet osztott ki. Ezután mindenki megkapta a kérdéseket. Kitöltés után összesítés , majd eredményhirdetés és a nyeremények kiosztása következett.

Nyertesek:

Parászka István,Lazur Tibor,Faragó Erzsébet,Wermeser Anita,Novák Tímea,Pogácsás Elvira

Gratulálok!

És végezetül:

Igyál még egy pohárral(sör) és fogd rá a nyuszira!

Kedves Utitársak!

Remélem ezzel a kis beszámolóval szép emlékek elevenedtek meg és, akik nem vettek részt ezen úton azoknak is felkeltettem az érdeklődését! Bárhogyan is próbáltam nem tudtam rövidebbre venni.

Köszönöm a söfőreinknek Kerekes Miklósnak és Szopkó Jánosnak, hogy biztonságban érezhettük magunkat az egész út alatt, annak ellenére, hogy szinte egész idő alatt esőben kellett vezetniük.

Köszönöm Babitz András idegenvezető munkáját. Sok értékes és érdekes információval, emlékekkel térhettünk haza.

Köszönöm Kárpáti Zoltán szervezői munkáját.

És köszönöm Mindenkinek, aki részt vett ezet az úton, hogy szakított idejéből egy szeletet és Mezei Mariannának (MM), valamint Kállai Miklósnak (KM) a fotókat.

Készítette:

Harsányi Julianna

Elnökségi tag